ULTIMA ORĂ

Nota Germaniei către guvernul sovietic

Berlin, 22 (Rador). — D. von Ribbentrop, ministrul de externe al Reichului, a făcut cunoscut prin radio în toată lumea, nota ministerului de externe al Reichului remisă guvernului sovietic, vorbind Duminecă la ora 6, în faţa reprezentanţilor presei germane şi străine, în sala de consiliu a ministerului de externe.

Nota reaminteşte în paragraful 1 că guvernul Reichului, din dorinţa de a găsi o identitate de interese între Germania şi Rusia Sovietică, s'a adresat în vara anului 1940 guvernului sovietic, lăsând la o parte reflexiile grele, care nasc din deosebirea fundamentală a ideologiei aşezărilor politice ale lumii şi din viitoarea conformaţie mondială, aşa cum este preconizată de naţional-socialism pe de o parte şi de bolşevism pe de alta.

TEMEIURILE ACORDULUI GERMANO-RUS DIN AUGUST 1939

Guvernul Reichului s'a lăsat condus la aceasta — spune mai departe nota, — numai de gândul că printr'o înţelegere între Germania şi Rusia se stăvilea războiul şi, prin aceasta, se satisfăcea şi asigura nevoile reale ale celor două popoare împăcate, fapt care trebuia să fie cea mai bună pază în potriva răspândirii în Europa a doctrinei comuniste propagată de internaţionala iudaică. Guvernul german a fost întărit în părerea sa prin anumite acte făcute în Rusia şi prin anumite măsuri luate în străinătate de guvernul rus, care lăsau să se creadă ca posibilă o abdicare dela această doctrină şi dela metoda descompunerii statelor străine. Primirea făcută primilor paşi germani în Moscova părea că întăreşte această presupunere. In felul acesta s'a ajuns la 23 August 1939 la încheerea pactului de neagresiune şi la 28 Septembrie 1939 la semnarea tratatului de stabilire a graniţelor şi a tratatului de amiciţie între Germania şi Rusia.

Nucleul acestor pacte consta în obligaţia reciprocă a ambelor state de a nu se ataca şi de a trăi în bună vecinătate şi la o definire a limitelor sferelor de influenţă, prin renunţarea Germaniei la influenţa sa în Finlanda, Letonia, Estonia, Lituania şi Basarabia.

BUNACREDINŢĂ A REICHULUI

In acelaş timp, după dorinţa Sovietelor, au fost date lor regiunile fostului stat polonez având ca frontieră linia Narev-Bug-San.

Imediat, guvernul Reichului a operat o răsturnare fundamentală a politicii sale faţă de Uniunea Sovietelor şi, începând cu ziua semnării pactului de neagresiune, a luat o atitudine perfect amicală. Reichul a îndeplinit cu credinţă atât în spiritul cât şi în litera lor, tratatele încheiate cu Uniunea Sovietelor. Mai mult, distrugând Polonia cu preţul sângelui german, Reichul a ajutat Rusia Sovietică să înregistreze cel mai mare succes pe care l-a cunoscut vreodată în politica sa externă. Aceasta nu era posibil decât prin politica binevoitoare a Germaniei faţă de Rusia şi prin victoriile distrugătoare ale armatei germane.

Guvernul Reichului credea deci că are dreptate când presupunea că atitudinea Uniunii Sovietice faţă de Reichul german va fi aceeaşi. Din nenorocire, în curând s'a dovedit că Reichul s'a înşelat greu nutrind această speranţă.

KOMINTERNUL LA LUCRU

In realitate, după cum se constată în al doilea paragraf, la foarte puţin timp după încheierea tratatelor germano-ruse Kominternul a reluat activitatea sa în toate domeniile.

Puternica şi eficacea apărare anti-comunistă organizată de poliţie a constrâns Kominternul să renunţe de a-şi propaga activitatea sa demoralizantă în Germania şi să organizeze serviciul său de informaţii pe căi lăturalnice şi prin mijlocirea unor centre situate în ţările vecine Germaniei. Pentru aceasta Kominternul se servea de foşti membri ai partidului comunist german însărcinaţi să opereze lucrări subversive şi să producă acte de sabotaj în Germania. In acest scop, d. Krilov, comisarul G. P. U.-ului, ducea o intensă activitate de iniţiere. O altă activitate tindea să demoralizeze Reichul şi ţările ocupate de germani, mai ales protectoratul şi Franţa ocupată, ca şi Norvegia, Ţările de Jos, Belgia, etc. Un ajutor preţios găseau aceştia în reprezentanţele Uniunii Sovietice din străinătate şi mai ales la consulatul general din Praga.

Cu ajutorul unor posturi de recepţie şi de emisiune a fost organizat un serviciu de informaţii foarte activ, care a furnizat dovada cea mai completă a activităţii Kominternului îndreptată împotriva Reichului german. Pe lângă aceasta, există numeroase alte mărturii şi documente, care demonstrează activitatea de spionaj şi de subversiune a Kominternului. De asemeni, s'au format grupe de saboteuri, cari aveau propriile lor laboratoare în care fabricau bombe incendiare şi explosive pentru actele lor de sabotaj. Asemenea atentate au fost comise de exemplu pe cel puţin 16 vase germane.

LEGAŢIILE SOVIETICE OFICINE DE SPIONAJ

Paralel cu această activitate de distrugere şi de sabotaj aveau loc şi actele de spionaj. Pentru aceasta au fost întrebuinţaţi germani cari se repatriau din Rusia Sovietică, şi cari au fost prin diferite mijloace câştigaţi pentru cauza G. P. U.-ului.

Chiar ambasada Rusiei Sovietice din Berlin în frunte cu consilierul de ambasadă Kobulov nu s'a sfiit să abuzeze în modul cel mai odios de drepturile care le conferă exterioritalitea făcând spionaj. Pe de altă parte, d. Moşov, membru al consulatului rus din Praga, era în fruntea unei reţele de spionaj, care activa în întregul protectorat. Alte cazuri descoperite de poliţia Reichului, la momentul oportun, au dat dovada acestor maşinaţiuni ale Rusiei Sovietice. Această activitate de destrămare a Germaniei se întindea aproape pe întreg teritoriul statelor prietene sau statelor ocupate de armatele Reichului. Astfel, în România, avioane venite din Rusia au aruncat manifeste de propagandă comunistă prin care se arăta ca singură vinovată de toate greutăţile acestei ţări, numai Germania pentru a se produce o atitudine anti-germană. Acelaş lucru s'a observat şi în Iugoslavia începând cu vara anului 1940.

Trupele germane, care au ocupat Belgradul, au pus mâna pe dovezi documentare găsite la legaţia sovietică din Belgrad prin care se făcea propagandă împotriva Germaniei.

In timp ce în Iugoslavia comuniştii se serveau de parole naţional-socialiste în acţiunile lor, în Ungaria activitatea era bazată pe populaţia ruteană căreia i se insinua o apropiată eliberare cu ajutorul Rusiei Sovietice.

Cu totul particulară, era propaganda anti-germană din Slovacia, care se făcea deschis pentru alipirea acestui stat la Rusia Sovietică.

In Finlanda, activitatea era condusă de cunoscuta „Uniune pentru pace şi pentru prietenie cu Rusia Sovietică, care lucra împreună cu postul de radio Petroskoi din această ţară, împotriva Reichului german.

In Franţa, Belgia şi Olanda se făcea propagandă împotriva trupelor germane de ocupaţie.

Aceeaşi propagandă se făcea şi în numele naţionalismului panslavist.

Grecia de abea fusese ocupată de trupele germane şi italiene când propaganda sovietică a şi intrat în acţiune.

In general, în toate ţările Uniunea Sovietică a dus o campanie sistematică împotriva Germaniei, care încerca să stabilească în Europa o nouă ordine. Paralel cu aceste manevre se ducea şi o propagandă directă cu scopul de a contracara măsurile politice germane.

TENTATIVELE SOVIETICE IN STATELE SUD-ESTULUI

In Bulgaria, s'a creat o agitare continuă împotriva adeziunii la pactul tripartit şi în favoarea unui pact de garanţie cu Rusia.

In România, s'a organizat printr'o infiltrare în Garda de Fier a elementelor comuniste şi servindu-se mai ales de şefii săi, ca Groza, tentativa de răscoală dela 23 Ianuarie 1941.

Cât priveşte Iugoslavia guvernul german este în posesia unor documente din care reiese că delegatul iugoslav Georgevici din Moscova, într'o întrevedere cu d. Molotov, el fusese convins că Germania este cel mai puternic duşman al Iugoslaviei.

Atitudinea Rusiei Sovietice a fost mult mai netă atunci când s'au făcut cereri de arme din partea militarilor sârbi. In Noembie 1940, şeful statului major al Uniunii Sovietice a declarat ataşatului militar al Iugoslaviei: „Dăm tot ceeeace ni se cere şi imediat". Ceeace se cerea în plus Iugoslaviei era discreţia absolută faţă de Germania.

Inscenarea revoltei de la Belgrad dela 27 Martie 1941 a fost punctul culminant al acestei activităţi îndreptate impotriva Germaniei de către conspiratorii sârbi, agenţi englezi şi ruşi.

Şeful sârb al acestei revoluţii, care în acelaş timp era şi şeful Asociaţiei „Mâna Neagră", d. Simici, se găseşte încă şi acum la Moscova unde desfăşoară o vie activitate împotriva Reichului în strânsă colaborare cu cercurile de propagandă sovietice.

Pentru a da o privire de ansamblu a activităţii autorităţilor sovietice după încheerea tratatului germano-rus, guvernul Reichului va publica pentru opinia publică voluminoasa documentare de care dispune. In rezumat, guvernul Reichului trebue să stabilească aceasta:

După încherea tratatelor cu Germania, guvernul sovietic a declarat în mai multe rânduri, în mod categoric, că nu avea intenţia să se amestece nici direct, nici indirect în afacerile germane. El a proclamat solemn, după încheerea tratatului de prietenie, că va colabora cu Germania inspirându-se din adevăratele interese ale tuturor popoarelor pentru a pune capăt stării de război, care exista între Germania de o parte şi Anglia şi Franţa de altă parte şi să atingă acest scop cât mai curând posibil.

Aceste promisiuni şi declaraţii sovietice s'au dovedit în curând a fi neadevărate. Guvernul Reichului s'a convins atunci că teza lui Lenin după care: „Se pot încheia pacte cu alte ţări atunci când aceasta ajută guvernului sovietic şi fac pe inamic nevătămător", a stat şi la baza pactului încheiat în August 1939. Deci semnarea acestui pact nu a fost decât o manevră de tactică a guvernului sovietic.

Adevăratul ţel consta în aceea de a se obţine pentru Rusia aranjamente favorabile pentru progresul puterii sovietice.

Teoria slăbirii statelor nebolşevice pentru a le putea distruge mai uşor rămânea în vigoare. Guvernul sovietic nu a ţinut seama de glasul poporului rus, care vrea să trăiască în pace şi în prietenia cu poporul german, ducând dimpotrivă vechea politică de duplicitate bolşevică şi asumându-şi prin aceasta o mare responsabilitate.

DUPĂ INCHEEREA TRATATELOR GERMANO-RUSE

Al treilea paragraf se ocupă de atitudinea guvernului sovietic, cu privire la politica externă şi la politica militară a Germaniei după încheerea tratatelor germano-ruse. Când s'au delimitat sferele de influenţă, guvernul sovietic a declarat ministrului de externe al Reichului că, cu excepţia teritoriilor în stare de dizolvare a fostului stat polonez, el nu mai are intenţia să ocupe, să bolşevizeze sau să anexeze şi alte state care se găseau în sfera de influenţă a Rusiei. In realitate, aşa după cum au dovedit-o desfăşurarea evenimentelor politica Uniunii Sovietice nu a avut decât un singur scop: să-şi împingă spre vest puterea militară în spaţiul dintre Oceanul Arctic şi Marea Neagră, peste tot unde aceasta i s'a părut posibil şi să ducă bolşevismul cât mai adânc în Europa.

Cu privire la aceasta, nota aminteşte de încheerea aşa ziselor pacte de asistenţă cu Estonia, Letonia şi Lituania, în Octombrie şi Noembrie 1939, ca şi stabilirea de puncte de sprijin militare în aceste ţări. Mai departe, se menţionează formarea pseudo-guvernului finlandez comunist Kuusinen, ultimatul dat Finlandei şi invazia armatei roşii.

In luna Iulie 1940, urmează nota, Uniunea Sovietelor s'a îndreptat impotriva statelor baltice. După primul tratat dela Moscova, Lituania făcea parte din sfera de influenţă germană. In urma dorinţei exprimate de Rusia Sovietică, guvernul Reichului a renunţat în al doilea tratat să-şi valorifice interesele sale pe care le avea în cea mai mare parte din această ţară, rămânând Germaniei numai o regiune mică.

In urma unui ultimatum, prezentat la 15 Iunie, Lituania întreagă împreună cu sfera de influenţă germană a fost ocupată de Uniunea Sovietelor, fără nicio notificare făcută Reichului, dealungul frontierei Prusiei orientale. Când mai târziu, Rusia a început să trateze cu Germania asupra acestui punct, guvernul Reichului, în urma unor negocieri penibile, a părăsit şi această parte a Lituaniei dând partenerului său o nouă probă de prietenie. Puţin mai târziu, făcând uz în acelaş fel de pactele de asistenţă încheiate cu Letonia şi Estonia, guvernul sovietic a procedat la ocuparea militară a acestor două state. Deci, contrar asigurărilor formale date de Moscova, toată regiunea baltică se găsea bolşevizată şi după câteva săptămâni dela ocupaţie anexată de Rusia, fără altă formalitate.

In acelaş timp, au avut loc în tot sectorul nordic primele concentrări masive ale armatei roşii ca o măsură rusească împotriva Europei.

Aranjamentele economice ale Germaniei cu aceste state, aranjamente făcute după acordurile dela Moscova, trebuiau să rămână intangibile. Totuşi ele au fost suprimate de U.R.S.S.

Guvernul Reichului are dovezi sigure că, în ciuda aranjamentelor cu Uniunea Sovietică, aceasta, imediat după ocuparea regiunilor din Polonia, nu numai că plămădea o agitaţie germanofobă, dar şi dădea acestei agitaţii o nuanţă bolşevică.

Şi în aceste regiuni ocuparea a fost imediat urmată de stabilirea unor garnizoane ruseşti foarte puternice.

PROBLEMA BASARABIEI

Atunci când armata germană se mai bătea încă la vest cu Franţa şi cu Anglia, Uniunea Sovietelor îşi aţintise ochii asupra: Balcanilor. In cursul negocierilor dela Moscova, Rusia declarase că din partea sa nu va lua niciodată iniţiativa să soluţioneze chestiunea Basarabiei. Totuşi, la 24 Iunie 1940, Rusia a informat guvernul Reichului că se hotărise să rezolve această problemă prin forţă. Guvernul din Moscova a adăugat că pretenţiile sale se extindeau deasemeni şi la Bucovina, care a fost un teritoriu al Coroanei Austriei, însă nu a aparţinut niciodată Rusiei şi de care nu se vorbise niciodată nimic la Moscova.

Ambasadorul Germaniei la Moscova a declarat guvernului sovietic că decizia acestuia a surprins foarte mult guvernul Reichului şi nu ar putea decât să cauzeze o mare pagubă intereselor economice ale Germaniei din România ca şi o perturbaţie în condiţiile de existenţă ale importantei colonii germane din Bucovina.

D. Molotov a repetat că afacerea era de o urgenţă extremă şi că Uniunea Sovietelor aşteaptă să se pronunţe guvernul Reichului într'un răstimp de 24 ore.

Cu toată bruscheţea la care era supusă România, şi de data aceasta guvernul Reichului, şi tot pentru a menţine pacea şi relaţiile prieteneşti cu Rusia, a intervenit în favoarea Sovietelor, deoarece guvernul român ceruse Germaniei să-i vină în ajutor.

Guvernul Reichului a sfătuit guvernul român să cedeze, recomandându-i să părăsească Basarabia şi nordul Bucovinei în mâinile Uniunii Sovietice.

In acelaş timp cu acceptarea guvernului român, Germania transmisese guvernului sovietic rugămintea guvernului din Bucureşti de a i se lăsa timp suficient pentru a evacua aceste ţinuturi întinse protejând proprietatea locuitorilor lor. Totuşi, guvernul sovietic a prezentat un nou ultimatum României şi a început la 28 Iunie, chiar înainte de expirarea acestui ultimatum, să ocupe părţi din Bucovina şi apoi întreaga Basarabie până la Dunăre.

Uniunea Sovietelor a anexat imediat aceste teritorii pe care le-a bolşevizat reducându-le astfel la mizerie. Ocupând şi bolşevizând sferele de influenţă lăsate Rusiei în Europa orientală şi în Balcani de către guvernul Reichului, cu prilejul negocierilor dela Moscova, guvernul sovietic a acţionat absolut împotriva acordurilor încheiate.

Paragraful patru se ocupă de intrarea în scenă a Rusiei în Balcani şi de problemele teritoriale, care au urmat.

Germania, căreia şi Ungaria şi România îi solicitase dese ori mijlocirea în conflictul teritorial pe care îl aveau, a soluţionat aceasta în înţelegere cu Italia, la 30 August 1940 prin sentinţa arbitrală zisă dela Viena.

Noua frontieră româno-ungară era astfel fixată. Pentru a permite guvernului român să justifice în ochii poporului său sacrificiile teritoriale la care consimţise şi pentru a exclude în viitor orice diferend în acest spaţiu, Germania şi Italia şi-au asumat garanţia integrităţii restului statului român.

Aspiraţiile Rusiei erau satisfăcute în acest sector, astfel încât această garanţie nu putea să umbrească cu nimic Rusia. Totuşi, Uniunea Sovietelor a protestat şi a proclamat, împotriva declaraţiilor sale anterioare că prin anexarea Basarabiei şi a Bucovinei de nord nu erau satisfăcute toate aspiraţiile sale în Balcani, că ea se mai interesa şi de problemele acestei regiuni, fără să precizeze nimic mai mult.

Incepând din ziua aceea, politica sovietică potrivnică Germaniei devine din ce în ce mai făţişe. Guvernul Reichului primeşte informaţii din ce în ce mai pozitive, după care negocierile, care fuseseră multă vreme întrerupte, între ambasadorul englez la Moscova, sir Stafford Cripps, au luat o întorsătură favorabilă şi în acelaş timp guvernul Reichului intră în posesia documentelor asupra preparativelor militare intense pe care Uniunea Sovietelor le făcea în toate domeniile, documente confirmate şi de un raport găsit recent la Belgrad al ataşatului militar iugoslav la Moscova, datat la 17 Decembrie 1940, şi unde se găseşte textual: După indicii provenind din cercurile diplomatice sovietice, amenajarea aviaţiei, a armei blindate şi a artileriei, pe baza experienţelor făcute în războiul actual, va fi desăvârşită până în August 1941. Aceasta este probabil data când se va schimba politica externă a Rusiei Sovietice.

INVITAŢIA D-LUI MOLOTOV LA BERLIN

Cu toată atitudinea neamicală a Uniunii Sovietice în chestiunea balcanică, Germania s'a decis să reinnoiască sforţările sale în vederea unei înţelegeri cu Rusia. Printr'o scrisoare adresată d-lui Stalin, ministrul afacerilor străine al Reichului a făcut un expozeu complet al politicii urmată de guvernul Reichului din ziua negocierilor dela Moscova.

Scrisoarea subliniază în principal dorinţa şi speranţa de a reuşi să continue şi să lumineze în comun raporturile amicale pe care puterile pactului tripartit doresc să le întreţină cu Uniunea Sovietelor şi să le dea o formă concretă.

Pentru a trata mai amplu aceste probleme, ministrul afacerilor străine al Reichului a invitat pe d. Molotov la Berlin.

Guvernul Reichului a fost obligat să constate în timpul vizitei d-lui Molotov la Berlin că Rusia nu este decisă pentru o adevărată colaborare prietenească cu puterile pactului tripartit şi în special cu Germania şi că aceasta din urmă nu este dispusă să plătească preţul care i se cere de către Uniunea Sovietelor. Acest preţ constă într'o penetraţie mai profundă în nordul şi sud-estul Europei.

Cererile formulate de d. Molotov la Berlin, în cursul conversaţiilor diplomatice, care au avut loc apoi la Moscova cu ambasadorul Germaniei, sunt deja cunoscute din apelul adresat astăzi poporului german de către Fuehrer.

Germania n'a putut — constată nota — să accepte aceste cerinţe ale guvernului sovietic arătate drept condiţii preliminare ale înţelegerii cu puterile pactului tripartit.

In felul acesta au eşuat eforturile încercate de puterile acestui pact pentru a se ajunge la o înţelegere cu Uniunea Sovietelor.

Consecinţa acestei atitudini a Germaniei a fost că Rusia şi-a intensificat politica sa îndreptată din ce în ce mai deschis împotriva Germaniei şi manifestarea tot mai limpede a colaborării din ce în ce mai strânse cu Anglia.

Veleităţi sovietice în Balcani şi Strâmtori

In Ianuarie 1941, această atitudine negativă a Rusiei a apărut pentru prima dată în domeniul diplomatic. In timpul acela, Germania luase în Bulgaria oarecari măsuri de siguranţă impotriva debarcării trupelor engleze în Grecia. Ambasadorul Rusiei la Berlin a subliniat într'un demers oficial că Uniunea Sovietică considera teritoriul Bulgariei şi zona Strâmtorilor ca zonă de securitate pentru Rusia şi că guvernul sovietic nu poate să asiste nepăsător la evenimentele ce se petreceau în aceste regiuni şi care ameninţau interesele şi securitatea Rusiei. Pentru aceasta, guvernul sovietic făcea atent guvernul Rechiului asupra prezenţei trupelor germane pe teritoriul Bulgariei şi în zona Strâmtorilor.

Atunci, guvernul Reichului a atras atenţia guvernului sovietic asupra faptului că Germania va împiedeca prin toate mijloacele orice încercare a Angliei de a pune piciorul în Grecia, dar că nu are intenţia să ocupe Strâmtorile şi că va respecta teritoriul turc.

Trecerea trupelor germane din Bulgaria nu putea să fie considerată ca o violare a intereselor de securitate ale Uniunii Sovietice. Guvernul Reichului credea, din contră, că această operaţie servea interesele sovietice.

Odată aceste operaţii terminate în Balcani, Germania îşi va retrage trupele.

In ciuda acestei declaraţiuni, a guvernului Reichului, guvernul sovietic a publicat din partea sa, imediat după intrarea trupelor germane în Bulgaria, o declaraţie adresată acestei ţări, care avea un caracter făţiş ostil Reichului german şi al cărui sens era că prezenţa trupelor germane în Bulgaria nu servea interesele păcii în Balcani, ci servea războiul.

Tratatul semnat de Rusia şi Turcia în 1941 pentru cazul când Turcia ar intra în războiu în Balcani se situează pe aceeaşi linie.

In felul acesta, guvernul Reichului a luat cunoştinţă de rezultatul negocierilor anglo-ruse, care au avut loc în timpul vizitei d-lui Eden, ministrul afacerilor străine al Angliei, la Ankara, ale cărui eforturi doreau înglobarea Rusiei cât mai strâns în combinaţiile engleze.

In a cincia parte a sa, nota spune între altele:

Politica agresivă a guvernului sovietic contra Reichului ca şi colaborarea politică cu Anglia, colaborare încă ascunsă, de bine de rău până astăzi au devenit notorii în ochii lumii întregi, când a isbucnit criza balcanică din Aprilie trecut. Astăzi, este un fapt absolut sigur că revoluţia pusă la cale la Belgrad, după adeziunea Iugoslaviei la pactul tripartit, a fost organizată de Anglia în înţelegere cu Rusia Sovietică. De multă vreme, mai precis dela 14 Noembrie 1940, Rusia aţâţase pe ascuns înarmarea Iugoslaviei împotriva puterilor Axei. In caz că revolta dela Belgrad ar fi reuşit, Rusia a încheiat, la 5 Aprilie, cu guvernul sârb ilegal al generalului Simovici un pact de amiciţie cu scopul de a întări pe revoluţionari, cari trebuiau să ia parte în frontul comun anglo-iugoslavo-grec.

Cu privire la aceasta, d. Sumner Welles, secretarul de stat american, a constatat cu o satisfacţie remarcabilă, la 6 Aprilie 1941, după mai multe întrevederi cu ambasadorul sovietic la Washington că pactul ruso-iugoslav ar putea eventual să aibă o mare importanţă şi că are anumite motive de a admite că este ceva mai mult decât un pact de amiciţie şi de neagresiune.

Intr'adevăr, în momentul în care trupele germane erau adunate pe teritoriile român şi bulgar pentru a face faţă debarcărilor engleze, care se massau în Grecia, U. R. S. S. făţiş de acord cu Anglia încearcă să-i cadă în spate.

Aceasta este dovedită prin următoarele puncte:

1) Susţinând Iugoslavia din punct de vedere politic pe faţă şi din punct de vedere militar în secret;

2) Incercând, prin promisiuni de a-şi acoperi spatele, să decidă Turcia ca să ia o atitudine agresivă faţă de Bulgaria şi de Germania şi de a o face să angajeze armata turcă cu toate poziţiile militare foarte defavorabile din Tracia;

3) Concentrând ea însăşi mari efective de trupe la frontiera română, în Basarabia şi împotriva Moldovei;

Tentativa rusă de a câştiga România impotriva Germaniei

4) Prin faptul că la începutul lunii Aprilie, vice-comisarul poporului la afacerile străine, d. Vişinski, a încercat în cursul unei întrevederi cu ministrul României la Moscova, d. Gafencu să restaureze o politică de apropiere rapidă cu această ţară şi a o face să se despartă de Germania.

Diplomaţia engleză a făcut eforturi în acelaş sens prin mijlocirea americanilor din Bucureşti.

După planul anglo-rus, trupele germane concentrate în România şi Bulgaria trebuiau să fie atacate din trei părţi prin Basarabia, prin Tracia şi prin frontul sârbo-grec.

Numai datorită realităţii Generalului Antonescu; atitudinei realiste a guvernului turc şi mai ales intervenţiei rapide a Germaniei şi victoriei decisive a armatei germane acest plan anglo-rus a putut fi dejucat.

După informaţiile primite de guvernul Reichului, aproape 200 de avioane iugoslave, ocupate de agenţi sovietici şi englezi ca şi de revoluţionari sârbi sub comanda d-lui Simici, au plecat unele în Rusia, unde ofiţerii sunt acum în serviciul armatei roşii, iar altele în Egipt.

Acest detaliu aruncă el singur o lumină deosebită şi caracteristică asupra colaborării strânse între Anglia, Rusia şi Iugoslavia.

Guvernul sovietic a încercat în zadar, în mai multe rânduri, să acopere adevăratele planuri ale politicii sale. In sprijinul acestei afirmaţii, se poate cita mai ales ordinul dat acum câteva săptămâni miniştrilor Norvegiei, Belgiei, Greciei şi Iugoslaviei de a părăsi teritoriul Rusei Sovietice, tăcerea păstrată de presa britanică asupra instigării ambasadorului Angliei la Moscova, sir Stafford Cripps, de acord cu guvernul sovietic şi în fine desminţirea recentă a Agenţiei „Tass" prin care se încerca să se prezinte ca perfect corecte relaţiile între Germania şi U. R. S. S.

PREGĂTIREA AGRESIUNEI IMPOTRIVA REICHULUI

In paragraful şase, se constată că politica germano-fobă a guvernului sovietic a fost întovărăşită în domeniul militar de o concentrare din ce în ce mai mare a tuturor forţelor ruse disponibile pe un front vast mergând dela Marea Baltică până la Marea Neagră.

Chiar în epoca în care Germania era foarte angajată în vest, în campania din Franţa şi când frontiera sa orientală era ocupată numai de detaşamente mici şi neinsemnate, înaltul comandament rus începuse să îndrepte mari contingente de trupe, în mod sistematic, spre frontiera răsăriteană a Reichului. S'a putut constata că trupele erau masate în mod special în faţa Prusiei Orientale, a fostei Polonii şi deasemeni în faţa României, în Basarabia şi Bucovina.

Garnizoanele ruse stabilite la frontiera finlandeză primeau mereu întăriri. Transporturile necontenite de noui divizii ruse din Asia orientală şi din Caucaz, îndreptate spre Rusia europeană, erau măsuri luate în acelaş scop.

Din cele de mai sus rezultă că trupele ruse se apropiau necontenit de frontiera germană, deşi, din partea Germaniei, nu se luase nicio măsură militară, care să motiveze acţiunea Sovietelor. Au trebuit aceste acţiuni şi această atitudine a Rusiei, pentru a constrânge armata germană să treacă la măsurile de apărare.

Dacă ar mai fi putut fi încă cea mai mică îndoială în ce priveşte caracterul agresiv al desfăşurării forţelor ruseşti, ca este risipită complet prin ştirile, care au parvenit în ultimele zile la cunoştinţa înaltului comandament al armatei germane.

Rezultatul observaţiilor făcute în ultimele zile arată că gruparea trupelor ruseşti şi în deosebi a unităţilor motorizate şi blindate a fost efectuată în aşa fel încât înaltul comandament rus era în măsură să execute în orice moment o operaţie agresivă contra frontierei germane în mai multe puncte.

Ştirile primite azi din Anglia asupra convorbirilor d-lui Cripps, ambasadorul Angliei la Moscova, cu privire la o colaborare mai strânsă între cercurile politice şi militare conducătoare ale Angliei şi Rusiei Sovietice, că şi apelul lordului Beaverbrook, care mai înainte a fost totdeauna ostil Sovietelor şi care azi invită să se susţină Rusia cu toate forţele disponibile în lupta sa apropiată şi cererea adresată Statelor Unite de a face acelaşi lucru, dovedesc categoric soarta care se pretinde că se rezervă poporului german.

DECLARAŢIA GUVERNULUI GERMAN

Guvernul Reichului se vede deci obligat să facă în rezumat următoarea declaraţie:

Contrar tuturor obligaţiunilor pe care şi le asumase şi în contradicţie absolută cu declaraţiile sale cele mai solemne ,guvernul sovietic a luat poziţie contra Germaniei. 1) El nu a urmărit numai tentativele de dezagregare îndreptate contra Reichului şi Europei, ci şi le-a accestuat dela începutul ostilităţilor. 2) El s'a angajat în mod crescând într'o politică etxernă ostilă Germaniei şi el 3) a concentrat, gata de marş, toate trupele sale la frontiera germană.

Prin aceasta, guvernul sovietic s'a adeverit ca necredincios tratatelor şi acordurilor încheiate cu Germania şi le-a violat.

Ura Moscovei bolşevice faţă de naţional-socialism a a luat locul raţiunei politice.

Intr'o duşmănie de moarte, bolşevismul se ridică contra naţional-socialismului.

Moscova bolşevică este pe punctul de a primejdui viaţa Germaniei naţional-socialiste, care luptă pentru existenţă.

Germania nu este deloc dispusă să rămână pasivă în faţa acestei grave ameninţări a frontierei sale orientale.

Astfel, Fuehrerul a dat armatei germane ordin să se opună acestei ameninţări prin toate mijloacele de care dispune.

In lupta care se angajează, poporul german ştie că el nu intră în front numai pentru protecţia pământului natal, ci că este chemat să salveze tot universul civilizat de primejdia mortală a bolşevismului şi să creeze Europei viaţa unei adevărate ascensiuni sociale.

Declaraţiile d-lui Churchill despre conflictul germano-sovietic

Amsterdam, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Primul ministru britanic Churchill a rostit Duminecă seara o alocuţiune, care a fost difuzată de posturile de radio engleze.

In această alocuţiune, el a declarat între altele că conflictul germano-sovietic nu l'a surprins şi că el avertizase din timp pe Stalin despre aceasta.

D. Churchill a declarat că niemeni nu poate avea îndoeli în ce priveşte ţelurile de război engleze. Guvernul britanic nu are decât un singur ţel şi anume de a nimici pe cancelarul Hitler.

Toţi cei cari luptă contra sa sunt prietenii Angliei, iar toţi cei cari luptă lângă el sunt vrăjmaşii Angliei. De aceea, a încheiat primul ministru englez, guvernul britanic este hotărît să dea Uniunii Sovietelor toată asistenţa posibilă.

Serviciu religios la legaţia română din Budapesta

Budapesta, 22 (Rador). — *La legaţiunea României din Budapesta s'a oficiat azi la amiazi un serviciu religios în prezenţa d-lui Eugen Filotti, ministrul României, şi a întreg personalului legaţiunei cu familiile. După rugăciunile ascultate în genunchi, asistenţa a intonat imnul regal. D. Eugen Filotti a adus la cunoştinţa membrilor legaţiunei telegrama oficială prin care se anunţă începerea războiului României. Apoi într'o impresionantă alocuţiune a subliniat importanţa istorică a zilei de 22 Iunie şi în uralele asistenţei a făcut urări pentru M. S. Regele, pentru d. general Antonescu, Conducătorul Statului şi armatele română şi germană.*

Avioanele engleze au incercat să atace portul Boulogne

Berlin, 22 (Rador). — Cu prilejul încercării întreprinsă Duminecă de avioane de luptă britanice, escortate de avioane de vânătoare de a se ataca portul Boulogne, avioanele de vânătoare germane au doborît în scurtă vreme două avioane „Bristol-Blenheim" şi patru avioane de vânătoare „Spitfire".

Avioanele inamice nici măcar nu au fost în stare să-şi arunce bombele. Ele au trebuit să se înapoieze de unde au venit înainte să fi atins coasta.

Membrii legaţiei sovietice au incercat să părăsească Ungaria

Budapesta, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite:

Duminică dimineaţa membrii legaţiei sovietice au încercat să părăsească clandestin Ungaria cu automobilul, dar funcţionarii poliţiei secrete ungare i-au silit să se întoarcă din drum.

Diplomaţii au pretins că voiau să facă o excursie în localitatea Ged, de lângă capitală, unde legaţia sovietică a cumpărat acum câtăva vreme o vilă, servind ca loc de recreaţie pentru personalul legaţiei.

Diplomaţii au devenit suspecţi deoarece aveau în maşină un mare număr de bagaje.

D. Saracioglu despre relaţiile germano-turce

Ankara, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite:

D. Saracioglu, ministrul afacerilor străine, a primit pe reprezentanţii presei germane, cărora le-a mulţumit pentru activitatea lor şi în deosebi pentru atitudinea lor amicală faţă de Turcia.

Ministrul afacerilor străine al Turciei şi-a exprimat nădejdea că relaţiile germano-turce se vor adânci din ce în ce mai mult.

O măsură privitoare la supuşii sovietici din Germania

Berlin, 22 (Rador). — *Şeful secţiilor de protecţie (SS) şi şeful poliţiei germane din ministerul de interne anunţă că toţi supuşii sovietici, în vârstă de peste 15 ani, cari domiciliază în Germania, vor trebui să se prezinte în termen de 24 ore la posturile poliţieneşti de care aparţin.*

Această măsură se referă şi la cei „fără patrie", care mai înainte au fost supuşi sovietici, lituani, letoni sau estoni

Se face excepţie pentru persoanele care posedă un carnet de identitate special eliberat populaţiilor ce au fost transferate.

Sande, soţie, Liza şi Julius Kohnfeld, părinţi Rosica, Mihai şi Alexandru Rosenblum, soră, cumnat şi nepot, Olga şi Bubi Lindeman, socrii, sfâşiaţi de durerea năprasnică ce i-a lovit, anunţă rudele, prietenii şi pe toţi cei ce l-au cunoscut şi iubit, că Duminică 22 Iunie s'a stins fulgerător din viaţă, neuitatul lor

LUTZI KOHNFELD

în vârstă de 27 ani

Rămăşiţele pământeşti ale acestui suflet mare şi spirit veşnic treaz, vor fi conduse spre locul de veci Luni 23 Iunie 1941, orele 15, la cimitirul Filantropia, în capela căruia se află depuse. 11